

« ТА НЕМОГАТЪ НИ УПАЗИ. Но Богъ ще
 « НИ Е СЪХРАНИТЕЛЪ И ЗАЩИТНИКЪ. Ный
 « БИИЦА СМЕ ПОДЪ ЗАЩИТАТЪ МЪ. ИБГ-
 « КА ОПЫТАМЕ ЗА ДАБИДИМЪ, ДАЛИ ЧРЕЗЪ
 « КРОТОСТЪТЪ ЩЕ СТОРИМЪ, ДА НИ ПОСЛУ-
 « ШАТЪ ТЕЗИ ЧЕЛОВѢЦЫ. »

Като изречи тези дѣмы, отвори,
 тѣтакси четирима оинѣти и обрѣжени
 юнаци отъ главѣ до крака-вѣзоухъ
 горделиво, единъ отъ тѣхъ държеше е-
 днѣ главнѣ въ рѣкѣтъ си запалѣнѣ,
 извъжаухъ:

« Сички-тѣ стан ни сѣ нуждни. За-
 « щото Господарь-а ни ще доди съ дрѣ-
 « жинѣ-тѣ си, и трѣба да сѣ готови,
 « зарадъ да го пріемнимъ прилично. »

Пѣщинѣвъ-а попыта, кой е Госпо-
 дарь-а ви? Но колко се зачуди и зара-
 два, като се науди, че былъ Фридерикъ
 Йсенфелскій князь Генриховъ баща.

Войны-тѣ приказаухъ на стареца